

ЦѢНИ.

а абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 5 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:
 На 4 стр. за цѣль. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. „ „ 1 л.—
 „ другитъ стр. — 50 ст.

2) Въ два стълба:
 На 4 стр. за цѣль. редъ—50 ст.
 „ 1 „ „ „ 2 л.
 За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

Абонаментътъ въ прѣплата

Занесването на новъ абонатъ става въ всякога отъ началото на мѣсеца

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всички права на свободата сж основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защитава правдата“.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току следъ получаването на слѣдующия брой. Инакъ, следъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издател
П. БОВЧЕРСКИЙ

Редакцията е изела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сж придружени съ стойността.
 За обявленията се плаща следъ първото публикуване.

Единъ брой 20 ст.

Д-ръ Н. ИВАНОВЪ
 не ще може да приема посѣщения на именния си день, 6-й Декември.
 1—401—1

НИКОЛА ИВ. ЖИТАРОВЪ
 съобщава на приятелитъ си, че нѣма да приема посѣщения на именния си день, 6-й Декември.
 1—405—1

НИКОЛА МИРСКИ
 нѣма да приема посѣщения утрѣ на именния си день.
 (1—412—1)

ИЗМѢНЕНИЕТО НА КОНСТИТУЦИЯТА.

Въ минлия си брой споменяхме, че при съществуващитъ политически условия, при настоящия законъ за печата, при сегашната абсолютна невъзможност на българската интелигенция, на българското просвѣтено общество, да се произнесе и да разисква свободно и безъ страхъ, отъ каквито и да било репресалии и прѣсѣдвания, въ публични събрания, въ вѣстницитъ, въ изборитъ, ний намираме за несвоеврѣменно и за несправедливо съ народнитъ интереси каквото и да е предложение за „измѣнение“ на Конституцията. И ето че още при първата стѣпка за обсъждане на този въпросъ всеотривно, нашето казване, нашето мнѣние се оправдаватъ напълно, защото ний срѣщаме въ виевския вѣстникъ „Neue Freie Presse“ бр. 10,159 отъ 4-й Декември новъ стилъ, една много важна статия подъ заглавие „Измѣненіето на българската Конституция“, и при всичко, че казания вѣстникъ е единъ отъ най-приятелскитъ на България и че не можемъ да го набѣдимъ въ задни мисли, — намираме се въ невъзможност отъ закона за печата, да дадемъ буквалень прѣводъ на тази знаменита статия, а сме принудени да ѝ окастримъ и дадемъ едно приблизително извлечение, което, разбира се, много губи отъ силата и значението на самата статия:

„За Хибриса говорѣхъ старитъ народи, когато искаха да обозначатъ приливъ отъ щастие, което безразсѣдно и васаѣчено търси сѣдбата. И за Хибриса сж си помислили нѣкои при извѣстнето за измѣненіята, които по желанието на правителството въ София трѣбвало да ставатъ въ българската Конституция: опрѣдѣленіето въ българския основенъ законъ, че потомцитъ на княза трѣбва да се възпитаватъ въ православната вѣра, трѣбвало да се замѣни съ друго, което да прѣдоставяла на това потомство свободата да си избира вѣроисповѣданіето. Това е най-существенното отъ измѣненіята на Конституцията, които вчера Министерствъ Президентъ Стамболовъ е прѣпоръчалъ на членовѣтъ на Събрането, и това е отъ такова остро естество, щото човѣкъ смѣло може да каже, че е една извѣстна крачка, която силно ще замисли прѣдставителитъ на Българския народъ. Какъ е могло да дойде въ умътъ на хората въ София внезапно да се внесѣтъ въ Законодателното Собрание подобни тихи желанія и идеи, осмѣствленіето на които било би една голяма опасностъ за България? Редъ години бѣхъ благоразумни и въздържливи, отъ когато България въ тежката борба съ вѣтрѣшни и външни прѣпятствия достигна до своего самостоятелно народно равнище и умната въздържанность докара богати плодове. Съ открити симпатии бѣхъ отъ всѣкъдѣ, освѣнъ отъ Россия, о-

бържати погледитъ къмъ младата държавица, която при всичкитъ прѣпятствия, които ѝ се явни и тайно противопоставѣхъ, не се остави да се поколебѣ въ своето успѣшно консолидиране по пътятъ къмъ независимостта и благоденствието. Сѣга внезапно се обръщъ това благоразумие въ лудостъ; тъкмо въ най-чувствителния пунктъ се поставя негърпѣнието за да унищжи легкомисленно това, което прѣвъ цѣли седемъ години е изработено и извоювано.

„Истина е, че въ България мѣснитъ противници на сегашния режимъ сж обезоружени и че откаже се извърши прѣди седемъ тримѣсечия надъ минигра Българска коварното убийство, бунтовѣтъ, комплотитъ и атентатитъ прѣстанѣхъ. Вѣрно е сжщо, че българскиятъ народъ въ съзнанието си да бѣде господаръ на народната си самостоятелность е постигналъ това съ неимовѣрна гордостъ и че даже въ самата Россия, следъ опитѣтъ, когато направихъ съ протеститъ противъ приемането на Стамболова въ Цариградъ и противъ испрачването на турския комисаръ при изложението въ Цюлдизъ, сж дошли до убѣждение, че е безсмислено да се правятъ по-нататѣшни безполезни неприетелски дѣйствия противъ България. Това обаче основание ли е за да се напуща до сегашния пътъ на единъ трѣплива, умна и полезна политика, да се създава поводъ за вѣтрѣшно безпокойство и да се прѣдизвиква силния руски неприетелъ, който само единъ случай чака за да постави огнищия си въ мѣлчавиѣ юмрукъ прѣдъ очитъ на България? Признателность ли е, симпатитъ, на които се радвахъ въ Европа, да се възнаграждаватъ съ това, че се създаватъ недовѣрности на доброжелателитъ и приятелитъ на българската самостоятелность само за това, защото не одобряватъ националитъ и политически условия, които гарантиратъ твърдостта на българския прѣстолъ? И наистина не може да бѣде друго нѣщо, когато се иска да се замѣнятъ постановленіята на българската Конституция относително вѣроисповѣданіето на княжескитъ потомци.

„Българскиятъ народъ въ своята цѣлостъ е православенъ; за да осигури своята политическа независимостъ той си избра единъ князь, макаръ той и да принадлежеше къмъ римокатолическата вѣра; но за да запази свързката между династията и народѣтъ, щото единъ день да не може да го поклони една бѣдѣща религиозна пропаганда, бѣше естествено щото религиозното единство между династията и народа за въ бѣдѣще да се запази чрезъ Конституцията. Не разбира ли въ София какво значи това единство, и че това измѣнение може да има и разорителни послѣдствия? Въ най-близкото съседство тѣ ще намѣрятъ единъ примѣръ, какъ узрѣлото политическо благоразумие знае да оцѣнява религиозното единство между династията и народѣтъ. Ромѣнскиятъ наследникъ отъ нѣмско покровѣние, който принадлежи къмъ римокатолическата вѣра, сгодилъ се е за една протестантска английска принцеса; Папата туря своего съгласие за сгодяването въ зависимость отъ това, че потомството на тая княжеска двойца ще се възпитаватъ въ католическата вѣра, но това условие на Папата се обезсилва отъ постановленіето на ромѣнската Конституция, която изисква отъ дѣцата на наследникѣтъ на тронѣтъ да бѣдѣтъ всѣпитани въ православно вѣроисповѣданіе. И Ромѣния трѣбваше да прѣкара сѣщата сѣдба за своята държавна самостоятелность, въ която сега България се на-

мира, но цѣлѣта се е постигнала само за туй, защото нейниятъ хохенцолернски владѣтелъ по-високо уважаваше националитъ желанія и нужди на ромѣнския народъ, отколкото съмнителното лично честолюбие на една религиозна миссия, която отстранява трона отъ народа.

„И още повече, осмѣляването да раздѣли дивагаста отъ народѣтъ упрѣква България не само съ вѣтрѣшни конституционни негоднѣния, но то е и една дързка провокация на Царѣтъ, който се счита за пазител на православната вѣра. Политическото върховенство надъ балканскитъ народи може Россия, прѣдъ видъ на бѣдѣщи шахи, да е обещала въ застой, но посѣгателството въ черковното нейно върховенство ще ѝ срѣже въ нейнитъ традиции като острѣ мечъ. Чувствуватъ ли се въ София тѣх силни щото да задържатъ силния неприетелъ въ неговото пасивно заканване? И сигурни ли сж, че и за една свързано несъобразителна надмѣнность могатъ да расчитатъ на Европейскитъ симпатии, които сж намѣрили само за една справедлива защита? Това е едно твърдѣ неодоляно и за единъ хитръ държавецъ мѣжъ, малко достойно покривало въ истинското намѣрение, ако сжщеврѣменно въ измѣненіето на Конституцията, относително вѣроисповѣданіето на княжеското потомство, се има намѣрение да се ограничи свободата на печата и да намалѣтъ числото на депутатитъ, защото (съ туй) искало се било да се постави единъ по-голямъ цензъ въ образованіето на народнитъ прѣдставители. Всичко туй не е нищо друго, освѣнъ покритъ пътъ къмъ реакция, къмъ която вѣрватъ че сж подготвени, защото е настанѣлъ единъ малъкъ антрактъ въ спасеніитъ, противъ които България имаше до сега да се защитава. Кому е дошло на умътъ да пига храбритъ мѣжъ въ Собранието, които защитавахъ благоденствието на своего отечество, за тѣхното образование? Това, на което симпатически цѣлий свѣтъ се очудваше на младата държавица, е постоянната енергия, съ която тя израстна въ Балканския полуостровъ за поддържането на мирѣтъ; това очудваше обаче тя прѣстава да заслужава, ако за хатѣра на личната воля съкрушава свършеното дѣло, като го вапцъ съ пришеителни тенденции. Русската политика сѣ принуди чрезъ свитѣ собствени грѣшници да дръпне отъ България своята ръка, но ако въ София прѣдполагатъ, че даже и при грѣшници, които би прѣдизвикали Россия, не трѣбва вече да се бѣжтъ, то твърдѣ много се лѣжжѣтъ относително срѣтѣ сила и относително слабостта на Россия.

„Едва ли има пуждъ да се каже, че тия сж приятелитъ на България, които въ София се мѣжжѣ да благоприятствуватъ тѣзи работи. На българскитъ неприетели не е твърдѣ неблагоприятно, че тамъ посѣгатъ даже на лопатата за да закопаятъ основата, на която почива бѣдѣщето на България. Белгийскитъ Графъ Леополдъ прѣдпочете да бѣде укоренъ за своята осторожность, нежелѣ за хатѣра на своитѣ опасни реформи да събуди съмнѣние въ своето благоразумие. Човѣкъ си спомнише за него, когато виждаше какъ Князь Фердинандъ въ тежкото свое положение постоянно се чувствуваше подъ отговорность, която спрямо българския народъ и спрямо миролюбивата Европа бѣше приелъ съ Княжеската Корона. Въ тоя случай обаче не е правия пътъ, по когото сж трѣгнали въ София, защото на тоя-

пътъ се срѣщъ опасността за отклонение Короната отъ своя народъ и за непуждни прѣдизвиквания на Россия. Тия, които прѣдупреждаватъ сега българското правителство, не сж подозрителни спрямо народа му. Българската държавица е Вениаминъ между Европейскитъ държави, нежъ ѝ обичатъ, но за това треперѣтъ, защото нейната неспорченность значи единъ триумфъ на културата и едно ругателство на мирѣтъ на вулканическата историческа почва. Въ такава държавица не бива да се случватъ никакви грѣшници.

„Да, така пише и така се произнася по измѣненіето на Конституцията самата „Neue Freie Presse“, т.е. органѣтъ на виевското обществено мнѣние, органѣтъ, който най-енергически е защитава нашето дѣло, органѣтъ, отъ който сж се прѣпечатвали въ нашия официаленъ печатъ по цѣли колонии, органѣтъ, който се е възхищавалъ отъ нашитъ държавни мѣжъе и който е прѣвъзнасялъ до небеса нашия патриотизмъ и нашата политика. Не можемъ да го набѣдимъ и да му кажемъ „черна душа“ или „кови мѣсо“, не можемъ да рѣчемъ, че поддържа Царкова или Каравелова.

Ще разискваме.

СЕДМИЧНИ БЪЛЪЖКИ

Вжтрѣшни.

— Единъ Русенскитъ народенъ прѣдставителъ ни описва на дълго пълното си възмущение за съблѣнитъ въ печата дѣла на Русенскитъ директоръ на гимназията Д. Маринова; но не намираме за непременно нужно да го публикуваме сега, особено като смѣтаме да публикуваме още други работи по сѣщия „скандалъ“ въ бѣдѣще. Струва ни се само, че сме длъжни да обърнемъ внимание на слѣдующитъ думи на г-на народ. прѣдставителъ:

„... Но ако за всичко това отъ Русе нѣма нѣкъ да протестира, ако граждани и депутати глѣдатъ само спокойствието си и не сълѣждатъ злото прѣдъ очитъ си, има укрѣждение, мислимъ, което е отговорно за реда и въспитаніето въ нашитъ училища; то не би трѣбвало да прѣнебрѣгва длъжността си, да допуска деморализация въ тия заведеия. Инакъ защо му е съществуването? Ако въ Министерството на Просвѣщеніето има нѣкой да се е влюбилъ толкова у директора на нашата гимназия и иска да го спаси, достатъчно бѣше да се прѣкрати само дѣлото, па да си го прибере при себе. Може би, да имъ бѣде нужно, като е по близо, или да му се даде най-голямата длъжность, ако щете даже да се прѣдвиди нарочно заради него особена длъжность: Народното Собрание е щедро, то ще отпусне колкото искатъ. Но нѣмайте само право да не зачитате най-сжщото и най-високо чувство на всѣкой гражданинъ, кога въспитава потомството си, бѣдѣщитъ граждани! Ако за нѣкои чиновници кражбата и безправността сж прѣстанали да се считатъ прѣстѣпление, не е сѣ тѣй понятието за тия нѣща въ и града Русе, гдѣто живѣятъ ни хора, слѣдователно и не трѣбва да имъ се натрапва такъвъ въспитателъ.“

А на друго мѣсто въ писмото си г-нъ нар. прѣдставителъ е написалъ:

„Добритъ и честни учители, които имамъ слабостта да се възмущѣтъ отъ злоупотребеніята на своя директоръ, се разпрѣснѣхъ на чѣрири страни, а на прокурора се запрѣти, да не смѣе да възбужда дѣло противъ заслужилия патриотъ, и така Д. Мариновъ, падуть и горделивъ, не лукъ ѣлъ, не на лукъ мирше, но окаянъ до уши, останъ да проповѣдва моралъ и нравственостъ и да въспитава нашитъ синове и дѣщерѣ.“

Познаваме г-на народ. прѣдставителъ и твърдимъ, че той не е опозиционеръ. Може би, възможно е, писатѣтъ да е „дѣртия“, споредъ както се тѣлкува у насъ, по думитъ му ний не намѣряме за „дѣртия“, като поминѣмъ всѣкога, че лошото не се казва отъ приятелъ и ако се каже сѣ отъ приятелъ — нищо лошо не се знае.

— Въ Триестъ билъ арестуванъ единъ търговецъ на бѣли робини, нѣкой си Грюнбергеръ, когато се качвалъ на парахода съ нѣколко великолѣпни полски момичета продадени на индийски князе. Била секвестрирана у Грюнбергера една голѣма сума, получена като прѣдплата за момитѣ.

— Споредъ една телеграмма отъ Москва, на Daily Chronicle руското правителство ще получи наскоро 50000 пушки фабрикувани въ Франция за смѣтка на Россия. Други 50000 дѣли да бѣждатъ пратени отъ Франция въ Россия прѣзъ идущата година.

— Сѣобщаватъ отъ Петербургъ, че въ Саратовския военепъ сѣдѣ стапала една ужасна сцена. Тамъ за безредицитѣ и жестокоститѣ правени въ врѣме на холерата били осѣдени 25 души на смъртъ и 38 на вѣчно заточение. Единъ отъ осѣденитѣ на смъртъ помъ чулъ смъртната си присѣда се блѣснѣлъ съ главата си толкова силно въ стѣната, што черепътъ му се отворилъ и той моментално умрѣлъ.

— Сѣобщаватъ отъ Лондонъ: Свидѣтелитѣ въ сѣдилищата, които трѣбва да се измѣнятъ, сѣ задѣлени, а дадуватъ Евангелието. Обаче корикитѣ на тая свѣщенна книга биватъ често до толкова мазни, што прѣдизвиквали повръщания на тѣзи, които ги дадуватъ. Агитацията за уничтожаване на тѣзи форма на кѣтвта се води отъ нѣколко години. Най-послѣтъ сѣдѣ толкова негодования, постановило се е, че кѣтвта въ сѣдилищата може да стана само съ вдигане парката Свидѣтелитѣ е прочее свободенъ да употреби и една и друга форма.

— Отъ нѣкоя година насамъ било констатирано въ Швейцария, че новобранцитѣ отъ Унтервалдския Кантонъ иматъ по голѣмо образуване отъ онѣзи на другитѣ кантони на Конфедерацията.

Единъ арговскитѣ вѣстникъ дава едно много любопитно объяснение на този фактъ. Момитѣ отъ Унтервалдъ сѣ били споразумѣли и дали тържественна кѣтвта да не танцуватъ съ нѣкой ергенинъ, ако той не знае да чете и да пише, и да е билъ добръ сѣлдинъ. Затова и всѣкиятѣ ергени се напѣрѣдварватъ въ училието.

— Умрѣлъ е въ Америка прочути богаташъ Джей Гулдъ, който се наричаше царъ на желѣзницитѣ и който оставилъ едно наследство отъ 2,188,000,000 лева. Годишенъ приходъ този сиромашъ е ималъ до 150 милиона лева.

— Казватъ, че нещастната Австрийска Императорица, която сега се намира въ Мессина, ще посѣти съ парахода Мирамаръ и други Сицилийскитѣ пристанища, послѣ ще отиде въ своята великолѣпна вила въ Корфу, а сѣдѣ това ще прѣдприеме едно патуване въ Индия. Тѣзи пѣтешествия били свѣтвани отъ докторитѣ противъ нервозимитѣ и меланхолията, които императорицата отъ смъртѣта на сина ѝ Князѣтъ Рудолфа, когото тя обожаваше.

— Пише се по вѣстникитѣ, че прочути доктори Петенкоферъ и Еммерихъ били направили опити да погълнатъ по единъ кубически сантиметъръ желатина пълна съ милиарди холерически бацили, и холерата не била ги хванала, при всичко, че Петенкоферъ е старецъ на 75 години. Какъ ще ни обясни науката този фактъ?

Отъ Балканската агенция.

— Балканската агенция сѣобщава съ дата 2-й Декември, че телеграммата относително измѣненето на Конституцията касателно религията на Княза била неопятна, и сѣдѣвателно нищо не ни прѣдава отъ нежъ. Ний сами се намираме въ недоумѣние за каква телеграмма се касае и отъ кого е била подадена

Гробътъ на Райнаха билъ отворенъ и тѣлото изследвано; докторитѣ занесли въ Парижъ мозъкътъ, червата и грѣбначния мозъкъ. Райнахъ е онзи банкиръ, който се самоуби помъ се прѣдаде дѣлото на Панама на сѣдилищата.

— Въ Райхстага на Германия се разисква вече новия военепъ законопроектъ. По този случай Каприви е казалъ че той е толкова убѣденъ, въ нужността на проекта за понатѣшното сѣществуване на Германия, че би взелъ върху себе си безъ колебание всичката отговорност на Райхстага, ако този би го натоварилъ съ това. Проектътъ има за цѣль да събира годишно до 60,000 младежи по-вече, тѣи што въ настоящее на 12 години 4,500,010 челоука щѣли биле да бѣждатъ на расположеение въ случай на война.

— Отъ Петербургъ опровергаватъ слѣхътъ че биле опредѣлени 150 милиона рубли за Сибирската желѣзница: биле само назначени за сега 39 милиона

— Гръцката камара, като дебатира по прѣкъсването сношенията съ Ромния гласувала доврѣе на правителството съ 130 противъ 7 гласа и съ 13 въздържи.

— Въ слѣдствие на едно стѣклоуение въ френската камара между новото министерство и прѣдсѣдателя на анкентната комиссия Брисонъ, по прѣдложеніето на депутата Пуркери, Брисонъ си далъ останката отъ прѣдсѣдателството на комисията.

— Въ Кудда-Пеща конференцията отъ унгарскитѣ владии рѣшила съобразно съ рапорта на архиепископа Бѣсцари да направи общо прѣдставление на Папата, на Императора и на правителството, като имъ изложи опасноститѣ и сериознитѣ послѣдствия отъ церковната програма на правителството.

— Отъ Парижъ Агенцията Хава съ опровергава проектъ за сѣожението на Българския Князъ съ княгиня Елена Орлеанска.

— Великия князъ Франсоа Фердинандъ наследникъ на австрийската монархия е замѣнѣлъ отъ Триестъ за едно кражесвѣтно пѣтешествие.

БЪЛГАРСКИТѢ ФИНАНСИИ.

Въ в. „Bulgarie“ брой 472 сѣрѣчаме публикувана една таблица за приходитѣ и расходитѣ на държавата въ единъ периодъ отъ 13 години, т. е. отъ 1879 до 1892.

Въ държавната хазна било постѣпило въ този периодъ 556,682,212 лева, а било похарчено 619,629,067 „ „ което съставлява дефицитъ 62,946,155 „

Обаче до 1-й Януарий 1892 година били събрани недобори за 49,838,202 лева при това отъ заема постѣпили 25,575,000 „

Всичко . . . 75,413,202 „ като извадимъ дефицита 62,946,155 „

Суммата . . . 12,467,047 лева

трѣбва да се нампира въ излишекъ въ държавната хазна на 1-й Януарий 1892, и ако тѣжъ годишния бюджетъ се уравни въ си и не надмине приходитѣ, и ако се събератъ недоборитѣ, които възлизатъ на 28,057,248, то на 1-й Януарий 1893 година ще имаме излишекъ въ хазната крупната сума:

40,524,295 лева.

Нека ни е вѣлъ!

И прѣдставѣте си въ горната сума че възлизатъ никакъ 8,660,904 лева даде-

ни на Народната Банка, нито 27 235,229 употребени въ Сръбската война, нито 14,088,982 за желѣзницата Царибродъ—Вакарелъ—никитъ; за това сѣ чисти сухи пари, както ще имаме на 1-й Януарий 1893 година, т. е. 40 1/2 милионета. Удивителното и непонятното е само, защо като каснитѣ ни прѣхѣтъ отъ толкова милиони хѣдимъ да правимъ колосални заемъ и да залагаме сѣрѣшу най-тежки условия и пристанищата си и желѣзницитѣ си, и удивителното е още, какъ то ва цѣло до днешенъ денъ се държеше тайно, т. е. какъ до сега не излизе офицеровъ пѣчатъ да запѣе славословия и химни за едно толкова цѣлѣтѣ състояние на бюджета, когато славословия и химни се пѣхѣтъ и въ най-невзначителнитѣ работи, и гдѣто трѣба и гдѣто не.

Нека ни е вѣлъ, ще повторимъ и ще оставимъ всѣки да се радватъ и дигитѣ да имъ протѣхѣтъ, че имаме толкова мити милиони да мухлясватъ изъ хашицѣ си, само да се готвятъ лхвитѣ на заемитѣ да плащатъ....

Книжнина

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сѣ въ редакцията нѣ слѣднитѣ нови книги и списания:

1) *Нѣколко думи върху устава на „Българското Дружество отъ Червенія Кръсть“*. Брошура отъ Д-ръ Барбаръ

2) *Отгледаніе на земледѣлскитѣ растения*. Кн. II. Съставилъ Ат. Eckert. Прѣвелъ отъ чехски Ат. Димитровъ, учителъ въ държ. Търговско и трикласно училище Свищовъ. Свищовъ, Дунавско Печетар. Дружество. 1892 г. Стр. 48 Цѣна 50 ст.

3) *Сѣдебна Библиотека*, ежемѣсечно списание за законодателство, правосѣдие и администратія. Редакторъ и издатель И. Н. Минтовъ, Год. V, кн. IX. Годиш. абонаментъ 6 лева, Ямболъ.

4) *Изворъ*, иллюстрирано списание за ученици. Год. I. Кн. X. Редактори: И. Ивановъ и Т. Ц. Трифоновъ—Руссе. Годиш. абонаментъ 5 лева.

5) *Нова Свѣтина* или тълкуване на тайнитѣ явления въ природата. Год. II, Кн. VII. Редакторъ-издатель Д-ръ Мирковичъ. Годиш. абонаментъ 4 лева—Бургазъ.

6) *Юридическо Списание*, год. IV. Кн. X. Редактори И. Па. Данчовъ, Геор. Зеуровъ и А. Кайлешковъ—София. Годиш. абонаментъ 10 л.

7) *Младина*, научно забавителенъ вѣстникъ съ картини за дѣца. Год. II. Кн. II. Редактира и издава Дружеството „Отецъ Паисий“—Казанлъжъ. Годиш. абонаментъ 2 лева.

8) *Ветеринарна Сбирка*, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотовъдството. Год. I. бр. 10. Редактори Д. Тимошевичъ и Па. Толевъ—София. Годиш. абонаментъ 6 лева.

9) *Дума*, литературно-научно обществено мѣсечно списание. Год. II. Кн. IX. и X. издава Н. Ф. Ципевъ—Годиш. абонаментъ 9 лева.

10) *Мисль*, мѣсечно списание за наука, литература и критика. Год. II. Кн. III. Редакторъ Д-ръ К. Кръстевъ—София. Годиш. абонаментъ 10 лева.

11) *Изворъ*, иллюстрирано мѣсечно списание за ученици и ученици. Год. I. Кн. XI. Редактори: Па. Ивановъ и Т. Ц. Трифоновъ—Руссе. Годиш. абонаментъ 5 лева.

12) *Дѣтинска почивка*, мѣсечно, иллюстрир.

списание за дѣца. Год. II. Кн. III. Редакторъ-издатель Д. Тончевъ—Силистра. Годиш. абонаментъ 2 лева.

13) *Звѣздича*, мѣсечно иллюстрир. списание за дѣца. Год. I. Кн. IX. Редакторъ Н. Влобждовъ—София. Годиш. абонаментъ 2 лева.

14) *Младина*, научно забавителенъ вѣстникъ съ картини за дѣца. Год. II. Кн. III. Редактира и издава Дружеството „Отецъ Паисий“—Казанлъжъ. Годиш. абонаментъ 2 лева.

15) *Домашенъ приятель*, мѣсечно списание. Год. IV. бр. II. Издава Българско Евангелско Дружество—София. Годиш. абонаментъ 3 1/2 л.

18) *Българско Народно Календарче* за 1893 год. (съ портрета на Н. Ц. Височество). Издаватъ С. Д. Вѣзъ и Д. Вѣзъ—Варна. Цѣна 20 ст.—Продава се въ книж. на Хр Н. Войниковъ.

Смѣсъ

— Княгиня Горчакова била осѣдена отъ Галацкото сѣдилище, да върне на брата си Князъ Григория Стурдза суммата 20 милиона франка, които си била присвоила слѣдъ смъртѣта на баща си голдовскитѣ Господаръ Петъръ Стурдза. Освѣтъ това княгинята е осѣдена да върне на брата си двореца, който притѣжава на улица Варейскъ въ Парижъ, виллата си въ Баденъ-Баденъ и замъкѣ си въ Соренто и пр. Тѣзи присѣда сѣспива съвѣтъ княгиня Горчаковъ.

— Въ Острова Мавриций има една колосална костенурка, която тегли по вече отъ 250 килограмма. Нейната коруба има 2 метра и 60 сант, диаметръ и нейната височина когато върви е 63 сантиметра. Тѣзи костенурка въ 1810 г. когато Англичанитѣ завладѣха острова, живѣше въ дворецъ на артилерийската казарма на Порто Луи. Въ него врѣме животното било вече много старо; днеска му даватъ около 200 годишна възраст.

Каприции на милионери.

Въ Чикаго живѣе Ханрихъ Фурберъ, който е жертва на едно нещастие, което всѣки би билъ расположенъ да раздѣли съ него: той има милиони, толкова милиони долари, што не знае вече какво да прави съ тѣхъ. Сега за развлечение той построява единъ гигантски дворецъ, който ще бѣде по-голѣмъ отъ всѣки сѣществующи, защото на височина ще има ед-вакъ сто метра. Въ една особена зала Фурберъ ще изложѣ единъ милионъ доллари (5 милиона франка) въ нови златни монети. Публиката безплатно ще бѣде допустната на това, безъ съмнение, най-оригинално отъ всѣкитъ изложения. Но освѣтъ че е малко духитѣ, то-зи милионеръ е и артистъ, и за да направи мѣстото достойно за ови златенъ купъ, билъ намислилъ да декорира стѣнитѣ на залата съ венециански мозайки.

Хенрихъ Фурберъ е зарѣчалъ на дружеството Венеция-Мурано прѣврѣщането въ мозайка на двѣ картини, прѣдставляюща откритието на Америка, които били писани нарочно за това отъ живописца Ермалао Паолетти.

Дѣвѣтъ мозайки ще струватъ 50,000 лева.

И въ Бостонъ милионеритѣ не се шегуватъ. Госпожа Гартнеръ би била достойна да сѣдини сърдцето си и своитѣ 300 милиона съ онѣзи на Фурбера. Защото трѣба да се знае, че прѣди нѣколко мѣсеца Мисъ или Мистрисъ Гартнеръ бѣше телеграфирала отъ Бостонъ въ Венеция на знаменития живописецъ Пассини да му иска да ѝ направи портретъ съ масленни краски. Пассини бѣше тогава въ Берлинъ и отговори, че прѣзъ Ноемарий ще се върне въ Венеция, и дѣйствително Гартнеръ се яви въ Венеция и сега позира ежедневно прѣдъ Пассини за портретъ си. Венеция сега е пълна съ каприцитѣ на архимилонерката отъ Бостонъ Расказватъ, между другото, че тя притѣжава една дълга верижка отъ бриланти, на която виси вѣтрлото ѝ; тѣзи верижка струвала единъ милионъ франка. . .

Управление на Банката.

30. Земледѣлческата Банка се управлява отъ единъ Директоръ и трима администратори. Единия отъ администраторитѣ служи като поддиректоръ и дѣловодителъ, другия като касиеръ и третия началникъ на книговодството.

Тия занятия могатъ да се распрѣдѣлятъ и по други начинъ, ако нуждата изисква. Общото събрание на акционеритѣ може и да уголѣми числото на администраторитѣ.

31. Директора и Поддиректора се назначаватъ отъ Държавния Глава по прѣдставление на Финансовия Министръ. Другитѣ администратори се избиратъ отъ акционеритѣ въ годишното общо събрание. До свикването на първото общо събрание тия администратори се назначаватъ отъ Финансовия Министръ.

Въ случай, че между двѣ общи събрания нѣкой отъ избранитѣ служаци престане да служи по каква и да е причина, Финансовия Министръ го замѣства съ друго лице до идването на казанното събрание.

Назначаванитѣ отъ правителството служаци на Банката трѣбва да сѣ български подданици, избранитѣ отъ акционеритѣ служаци могатъ да бѣждатъ и чужди подданици, но да знаятъ добръ Българския езикъ.

32. Двамата цензори, единия прѣдставителъ на Финансовия Министръ, който го назначава, а другия прѣдставителъ на акционеритѣ и който се пазира отъ общото събрание, иматъ за задача да бѣждатъ за правилното изпълнение на уставитѣ и правилнитѣ на Банката въ столицата, както и въ цѣлата страна. Тѣ могатъ да засѣдаватъ въ Управителния Съвѣтъ съ свѣщателенъ гласъ.

33. Директора, администраторитѣ и цензоритѣ, както и всѣкиятѣ отчетници на Банката, даватъ гаранция въ акции или въ врѣмenni расписки на Земледѣлческата Банка. Тая

гаранция е три пѣти по-голѣма отъ годишната заплата на лицето и се пази у Българската Народна Банка, до когато общото събрание на акционеритѣ е обявило излѣзлия отъ служба отчетникъ за издѣлженъ къмъ Банката.

Допуща се гаранция и въ свободни недвижими имоти, които се ипотекиратъ на Банката.

34. Директоритѣ, администраторитѣ, и цензоритѣ, както и другитѣ служаци на Банката, не могатъ да иматъ никаква друга държавна или общинска служба, нито да бѣждатъ народни прѣдставители. Тѣ не могатъ да се занимаватъ съ търговия или прѣдприятия, нито да управляватъ друга нѣкоя Банка.

35. Както Директора, тѣи и всѣкиятѣ служаци на Банката, се плащатъ отъ нежъ съгласно съ опредѣления въ този законъ чать.

Общото събрание може да уголѣмва заплатитѣ на Банковитѣ служаци, но не може да ги намалява по-долу отъ опредѣленията на щата.

36. Директора и администраторитѣ сѣ отговорни само за правилното изпълнение на своитѣ обязанности. Задѣлженитѣ на Банката не могатъ да се считатъ за тѣхни лични задѣлжения.

37. Служащитѣ на Банката, които издаватъ тайнитѣ на това учрѣждение, се отчисляватъ.

Управителния Съвѣтъ.

38. Управителния Съвѣтъ на Земледѣлческата Банка се състои отъ Директора на Банката и отъ тримата администратори. Въ засѣданията на Съвѣта могатъ да засѣдаватъ и цензоритѣ съ свѣщателенъ гласъ.

Управителния Съвѣтъ назначава и отчислява сѣкиятѣ служаци на Банката въ София и въ цѣлата страна, освѣтъ ония, които се на-

начаватъ отъ правителството, и избирагъ отъ събранията на акционеритѣ Той опредѣля лицата, които трѣбва да замѣтѣтъ отсѣтствующитѣ служаци и да подписватъ въето тѣхъ. Той рѣшава за миролюбиво помпение съ трети лица или за подигане процеси, за свикването на Врѣмения Съвѣтъ и за общото събрание на акционеритѣ. Той приготвя отчетитѣ, смѣткитѣ и дневния редъ, както на събраниято тѣи и на Врѣмения Съвѣтъ. Най сѣтъ, той има всичката грижа за правилното вървѣние дѣлата на Земледѣлческата Банка.

39. Управителния Съвѣтъ се свиква на заседание отъ Директора на Банката или отъ неговия замѣстникъ най-малко ведѣждъ въ недѣлята. Съвѣтъ се свиква обаче всѣкий пѣтъ, когато се покаже нужда.

Рѣшенитѣ на Съвѣта ставатъ по висшегласие. Въ случай на равногласие, гласа на прѣдсѣдателя прѣодолева.

40. За рѣшенитѣ на Управителъ си съвѣтъ сѣ държѣтъ протоколи, които се подписватъ отъ всѣкиятѣ присѣтствующи на засѣданиято лица.

Врѣмения Съвѣтъ.

41. Врѣмения Съвѣтъ сѣ състои отъ 15 члена, отъ които 5-тѣ назначени отъ Финансовия Министръ и десетѣтъ избрани отъ общото събрание на акционеритѣ. За членове на тоя съвѣтъ могатъ да се избѣратъ само акционери. Членовѣтъ на тоя Съвѣтъ данатъ гаранция двадесетъ акции, които се туржатъ на пазенѣ въ Банката.

До свикването на първото общо събрание членовѣтъ на тоя Съвѣтъ се назначаватъ отъ Финансовия Министръ.

42. Цѣльта на тоя Съвѣтъ е:

а) да опредѣля мѣстата, въ които да сѣ отзвѣрятъ Банкови клонове, и оия, въ които

да се назначатъ Банкови кореспонденти;

б) да опредѣля размѣра на лхвитѣ, които Банката трѣбва да зема за заемитѣ, които дава и за записитѣ които шконтирва и размѣра на лхвитѣ за влоговетѣ, които Банката трѣбва да плаща за влоговетѣ, които се туржатъ въ нейнитѣ каси и за заложенитѣ записи;

в) да опредѣля кредититѣ, които могатъ да се отворѣтъ на сѣстовитѣ дружества и количеството на заложни записи, които могатъ да се издаждатъ;

г) да разгѣда несъгласията между Директора и другитѣ служаци въ Банката и да рѣшава за наказанието или отчислениято на негоднитѣ служаци;

д) да прѣдсѣдава и прѣврѣшава два пѣти въ годината смѣткитѣ на Банката и да рѣшава ѣхното обнародване.

43. Врѣмения Съвѣтъ сѣ свиква отъ Директора на Банката задѣлжително два пѣти въ годината: прѣзъ мѣсець Януарий и прѣзъ мѣсець Юлий. Той, въ случай на нужда, може да се свика още два пѣти на извънредна сѣсия, която не може да трае повече отъ седемъ дѣна. Той се прѣдсѣдательства отъ Директора или замѣстника му.

Членовѣтъ на тоя Съвѣтъ получаватъ възнаграждение за всѣко засѣдание, на което присѣтствуватъ и една часть отъ печалбитѣ на Банката.

За всѣко засѣдание се държи протоколъ, въ който се записватъ рѣшенитѣ на Съвѣта заедно съ мотивитѣ. Протоколътъ се подписва отъ всѣкиятѣ присѣтствующи членове на Съвѣта.

Гаранцията на членовѣтъ се връща помъ тѣ прѣставѣтъ да служатъ.

(Слѣдва.)

ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2613

Подписавши Иванъ Дявченъ Съдебенъ Приставъ при Варненския Окръженъ Съдъ, на първия Градски участъкъ, на основание чл. 1004—1025 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ на интересующите се, че отъ последното трикратно публикуване настоящето ми въ вѣстникъ „Черно Море“, продажбата ще почне слѣдъ двѣ недѣли ще се продължава тридесетъ единъ день, и въ десетъ дневенъ срокъ съ право наддаване 5%, ще продавамъ слѣдующото недвижимо имущество, принадлежащо на наследниците на покойния Велизаръ Драковъ, къщата въ гр. Варна II участъкъ подъ № 130 между съседни: Стоянъ Кара Пеневъ наследници, Атанасъ Драковъ и нѣтъ, първоначална цѣна 400 лева. Тъзи къща ще се продаде съгласно изпълнителенъ листъ № 2764 издаденъ отъ I Варненския Градски Мировий Съдия, като неудобна за живѣние чл. 67 и 151 отъ въстопическия законъ. Желаящите да наддаватъ могатъ да прѣгледатъ всѣхъ присъственъ день и часъ книгата по продажбата въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 26 Ноември 1892 г.

Съдебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ.**

(3—403—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3489

Подписавши П. Костовъ П. Съдеб. Приставъ при Варнен. Окръженъ Съдъ, на I-й Добричскій участъкъ съгласно чл. 863—1027 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ че слѣдъ двѣ недѣли отъ деня на трикратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ и до 31 дець въ канцеларията си въ гр. Добричъ, ще продавамъ слѣдующий недвижимъ имотъ, находящъ се въ сивора Гюкче дюлюкъ принадлежащъ на Али Есенди отъ сѣщото село, именно: 1) Единъ дъсеченъ хамбаръ; отъ три отдѣления, покривъ съ керемиди; 2) по описа на П. Съдеб. Приставъ на II-й Добричскій участъкъ: 1) Нива „Кара-кереъ“ 3 хект. съседни: Нидялъ Добревъ, Стою Стойчевъ, циракъ Злати, Халимъ Катлиевъ и Георги Тетревъ, оцѣнена ва 240 л.; 2) Нива „Къса тарла“ 2 хект. съседни: чиръ, Мутакипъ и Османъ Х. Арепановъ, оцѣнена ва 80 лева; 3) Нива „Кавалджиларскій пѣтъ“ 2 хектара съседни: Мехмедъ Хасановъ, Х. Ибраимъ Исмаиловъ, Стою Станковъ и пѣтъ, оцѣнена ва 80 лева.

Тъзи имоти сж на длъжника и се продаватъ за исплащаніе дългътъ му по изпълнителнитъ листове подъ №. №. 9241 и 1462 на I-й Добричскій и II-й мирови съдии, къмъ Христо Мирчевъ отъ сѣщото село.

Желаящите да купятъ могатъ да дохождатъ и наддаватъ надъ оцѣнката.

гр. Добричъ, 19-й Ноември 1892 г.

I-й Съдеб. Приставъ: **П. Костовъ**

(3—406—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3384

Подписавши П. Костовъ П. Съдеб. Приставъ при Варнен. Окръженъ Съдъ на II-й Добричскій участъкъ съгласно чл. 1004—1038 отъ Граждан. Съдопроизводство, обявява че слѣдъ двѣ недѣли отъ последното трикратно публикуване настоящето въ вѣстникъ „Черно-Море“ ще почне и 31 дець ще продължи публичната продажба въ канцеларията ми въ гр. Добричъ, на слѣдующитъ недвижими имоти, прѣналежащи на покойния Илия Райчевъ отъ с. Фжидъкий находящи се въ сивора на сѣщото село, именно: Нива „Екиджанскій пѣтъ“ 2 хектара 7 декара и 5 Ара съседни: Хасанъ Бекировъ, пѣтъ и отъ двѣтъ страни гора, оцѣнена ва 200 лева, Нива „Кору Янъ“ 2 хектара, 2 декара, и 1 Ара, съседни: Х. Алексъ Х. Петровъ, Татаръ Исмаиловъ, Османъ Кафалия, и гора, оцѣнена ва 200 лева.

Тъзи имоти сж продаватъ за испла-

щаніе дългътъ му по изпълнител. листове №. №. 235 и 236 на сума 65 лева лихви и равноси 1090 гроша и други равноси.

Желаящите да ги купятъ всѣхъ работенъ дець и часъ могатъ да дохождатъ и наддаватъ надъ оцѣнкитъ.

гр. Добричъ 16 Ноември 1892 г.

II-й П. Съдеб. Приставъ: **П. Костовъ**

(3—408—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3539

Подписавши П. Костовъ П. Съдеб. Приставъ при Варнен. Окръженъ Съдъ, на I-й Добричскій участъкъ, съгласно чл. 913—934 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ че на 21-й Декември т. г. на площада въ гр. Добричъ, ще продавамъ: 1) 30 кила стари къжджа, оцѣнени по 10 лева едното; 2) 18 кила нови ржжена къжджа, оцѣнени по 4 лева кило.

Тъзи имоти сж: първитъ на Яхя Х. Ахмедовъ отъ с. Юргючлеръ, а вторитъ на Сайболла Халиловъ отъ с. Матажмо, и се продаватъ за издължение дългътъ имъ къмъ Д. Списаревски отъ гр. Добричъ и Българската Народна Банка Варненскій клоъ по изпълнителнитъ листове №. №. 482 и 1603 отъ I-й Добричскій мировий и II-й Варненскій градскій мировий съдии.

Желаящите да ги купятъ могатъ въ означенъ день да се явятъ на означеното мѣсто да наддаватъ надъ оцѣнката.

гр. Добричъ 28 Ноември 1892 г.

I-й П. Съдеб. Приставъ: **П. Костовъ**

(1—412—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3383

Подписавши П. Костовъ П. Съдеб. Приставъ при Варнен. Окръженъ Съдъ, на II-й Добричскій участъкъ, съгласно чл. 851—940 отъ Граждан. Съдопроизводство, обявявамъ, съ това, че на 11-й 12-й Декември 1892 год. на пазара въ гр. Добричъ, ще продавамъ: (6) шестъ вола, оцѣнени ва 400 лева.

2-о (6) Шестъ крави, оцѣнени ва 240 лева № 3 отъ 240 крестци къжджа, оцѣнена по 7 лева кило.

Тъзи имоти се продаватъ за исплащаніе дългътъ на Кара Хюсеинъ, и Карани Османовъ отъ с. Дур-калфа и сѣтъхъ, по испъл. листъ №. 1255 и заповѣдъ №. 1337 състоящъ се отъ 1336 л. и др. равноси къмъ Хасанъ Хюсеиновъ, отъ с. Карлж-кой и Х. Леонди Тодоровъ, отъ гр. Добричъ.

Желаящите да купятъ нека се явятъ въ него день на оцѣрденото мѣсто да наддаватъ.

гр. Добричъ 25-й Ноември 1892 г.

II-й П. Съдеб. Приставъ: **П. Костовъ.**

(1—407—1)

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4283

Експлоатированіето на общинскитъ доходи: „бачъ“, „октроа“ и „мѣрzenie и тѣллене“, отъ началото на идущата година, ще се отдаде на закупвачъ.

Търговетъ по отдаването имъ ще станатъ по отдѣлно на 2-й Декември т. г. отъ 9 часа сутрѣнъта, съ переторжка на 3-й сѣщій.

Търговетъ за „бачъ“ и „октроата“ ще се произведатъ съ тайна конкуренция, а за дохода „мѣрzenie тѣллене“ — съ явна.

Поимнитъ условия и таблицата за потребителнитъ прѣдмѣти, които ще се облагатъ съ „октроа“, сж на расположението на желающитъ да ги разгледатъ. Таблицата е миналогодишната безъ никакви измѣненія

гр. Шуменъ, 13 Ноември 1892 г.

ва Кметъ: **Кръстовъ**Секретаръ: **Дюммеджиевъ**

2—396—1

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9411

Гражданското отдѣление на Варненскитъ Окръженъ Съдъ въ распоредително заседание на 28 Ноември т. г., разгледъ заявления (Вх. №. 11040 съ което Иванъ Христовъ и Параскева Ив. Христова, Варненски жители, молятъ да осиновятъ Христо, бивши Петровъ, сираче, съ съгласието на последния и съгласно чл. 37 отъ закона за усыновляването, допустимъ усыновляването съ оцѣрденіе №. 9411 отъ сѣщия дець.

гр. Варна, 30 Ноември 1892 г.

П. Прѣдсѣдатель: **Д. Ралчевъ**П. Секретаръ: **Б. Николовъ**

(1—409—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

Долуподписанный художникъ, свършивши Флоретинската акка демия и служилъ седемъ години като първостепененъ учителъ по рисованіето въ държавнитъ гимназии на България, приема да прави отъ фотография увеличени до естествена голѣмина портрети съ креда. Цѣната на тѣзи портрети е както слѣдва: портретъ естествена величина, само глава съ малка частъ отъ рамената и бюста, **двадесетъ и петъ лева**, а цѣлъ бюстъ, особенно офицерски съ орденъ, еполети и прч., **тридесетъ и петъ лева**.

Порчкитъ трѣбва да бждатъ придружени отъ добри ясни фотографии, по възможность кабинетни, и ще се изпълняватъ, само ако сж прѣдплатени.

Живописецъ: **Антонъ Митовъ.**
ВАРНА.

КНИЖАРИЦАТА

на

Г. И. ПЕНКОВЪ & С-ѣ

въ Казанлъкъ

приема подписки за България на руския иллюстриранъ журналъ

„НИВА“

за настѣпающата 1893 г., съ 12 тома мѣсечни сборници, съдържащи разни отборъ съчинения на най знаменити писатели, съ единъ альбомъ, съдържащъ 10 изящни маслени картини, съ 12 парижски мода и 12 чертежа за разни шевове и кроежи.

Цѣна 10 рубли.

(27 лева златни).

Желаящите да получаватъ журнала отъ 1-й Януарий могатъ да побързатъ съ подпискитъ си най-късно до 15 Декември т. г. Доставятъ се и цѣли изящно подвързани (и неподвързани) течения отъ минлитъ години, виедно съ всички принадлежащи тѣмъ премии.

Отдѣлно само картини и альбомъ: **Альбомъ**, по 6 и 8 лева, **Альбомъ**, (отъ 1891 и 92 г.) по 10 л.

Освѣтъ всички руски, при горѣпоменатата книжарница се приематъ подписки за България и на всички западноевропейски журналы, списания, вѣстници, газети и прч.

5—393—1

КАСПИЧАНСКА ОБЩИНСКА БИБЛИОТЕКА.

Обявление

№ 27.

Обявява се на интересующитъ се лица, че тегленіето на лотарията, за въ полза на общинската библиотека, се отлага на 1-й Януарий 1893 година.

Отъ Настоятелството.

1—410—1

ИЗВѢСТІЕ.

Приготвявамъ свѣщеннически кюлюмъки. Желаящите могатъ да отпиратъ порчкитъ си и по почтата придружени съ надѣлната мѣрка.

гр. Варна, 4 Декември 1892.

Иеромонахъ Иоакимъ.

1—413 1

Отдава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлежеше на г. И. Карловски, съгосащъ долния етажъ отъ 3 станъ единъ готварница, една перачница и отъ едно помѣщение съ магазинъ, което може да служи за кантори (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла № 106 на най хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдѣния да се отнасятъ до г. Нисимъ В. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничарски и Ранковъ, адвокати въ Варна, до главното прѣдставителство на „Национала“ въ София и до главната дирекция на обезпечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—13)

НЕКРОЛОГЪ

На 27-й Октомври т. год. се починахъ (отъ сѣтика) въ родния си градъ

Христо Николовъ,

(учителъ при Видинската държавна реал. Гимназия).

Покойникъ се е родилъ прѣвъ 1867 г. въ гр. Карлово, дѣто е получилъ и първоначалното си образование. Слѣдъ като свърши Самоковската Духовна Семинария, той учителствувалъ една година въ родния си градъ и послѣ постъпилъ въ Висшето училище въ София, за да разшири кръга на знанията си. Оттука той излъзе здравъ и пълненъ съ енергия. Минжалата учебна година учителствувалъ при Видинската реална държавна гимназия, дѣто можъ да продължи професията си едвамъ до 10-й Октомври т. година. Тукъ, той се отличаваше съ посгояния си трудъ и примѣрното си поведение между другаритъ си и въ обществото. Но усиленитъ му занятия и, между другото, нехигиеничнитъ помѣщения на гимназията разстроихъ здравіето му и го испратихъ прѣждеврѣменно въ царството на вѣчността. Той умрѣ младъ, въ най-цвѣтущата възраст на живота си (25 год.), тъкмо тогава, когато станж напълно способенъ, да се отплати на тѣзи бѣдна страна, която го е родила и отгледала.

Съ неговата смъртъ България загубва единъ отличенъ работникъ, а ний — учителитъ, единъ примѣренъ и любезенъ другаръ.

Вѣчна ти память, друже!

Отъ другаритъ му.

гр. Видинъ, 5 Ноември 1992 г.
(1—411—1)

НЕКРОЛОГЪ.

Съ най голѣма скърбъ извѣстяваме на роднини, приятели и позвайници, че на 10-й Ноември т. г., слѣдъ 10 дневно болдувание прѣлюбезниятъ ни синъ

Стефанчо Н. Спасовъ

на 7 год. възраст прѣдаде Богу духъ, като ни остави въ неутѣшима скърбъ.

Вѣчна ти память, Богъ да те прости, любезний ни сине!

с. Куртбунаръ, 12-й Ноември

Родители: **Никола и Спасови.**
Стефания

1—404—1